

Waar is de Blue Water?

Theater. Marthaltentatief verkennt in „Beau Geste” nogmaals de wereld van het leger.

Van onze medewerker
Mark Cloostermans

ANTWERPEN. Twee jaar geleden ging Marthaltentatief *Sjwék* in première tijdens de Zomer van Antwerpen. *Sjwék* was een aaneenschakeling van sketches over twee soldaten die tijdens de Eerste Wereldoorlog telkens weer in botsing komen met het militaire gezag. Je bent altijd met iets in overtreding en dus kan je maar beter gewiekt omgaan met elk reglement.

De drie broertjes die in *Beau Geste* in het leger belanden, hebben niet die handigheid. Ze zijn speelballen van het lot. Ze worden uit hun ouderlijke huis verjaagd door een mysterieuze diamantdiefstal, lijden onder de grillen van een commandant in het vreemdelingenlegioen en vallen ten prooi aan de zoon en het zand van een niet nader genoemd Arabisch land. Het enige wat ze kunnen doen, is de gekte ondergaan. Tot ze eraan sterven.

Dat zou een tragisch verhaal kunnen zijn, maar sinds het woord „diamantdiefstal” viel, vermoedt u wel dat het een andere kant op gaat. *Beau Geste* is gebaseerd op roman van de Engelsman P.C.

Wren. Geen groot literair werk, maar een smakelijk ouderwetse roman vol mysterie en heldendom, die door tekstbewerker Johan Petit vrolijk op de korrel genomen wordt.

Hij en Sofie Declair staan ook op het podium, in het gezelschap van poppen van Theater Frie Frie. Declair speelt de rol van *love interest* en geeft stemmen aan een reeks poppen. Petit is Kleine Geste, de jongste broer van het drietal; Beau en Digby Geste worden vertolkt door levensecht uitzienende poppen. Alle andere poppen, die militairen voorstellen, zijn kari-

naturaal, met ruwe en hoekige gezichten. Ze worden tot leven gebracht door twee poppenspelers.

Dat zijn samen dus vier mensen op de scène, de muzikanten aan de rand van het speelveld niet meegerekend. Meer dan voldoende voor een aaneenschakeling van komische scènes, opgehangen aan de diefstal van de onschatbare diamant *The Blue Water* („den Bloe Wotter”). Maar iets te weinig om het spektakel te creëren waar dit verhaal én zijn setting om smeken. *Beau Geste* speelt in een loods achter het Sportpaleis in Antwerpen, maar er wordt

weinig gebruikt gemaakt van de mogelijkheden die die locatie biedt. Alle spel vindt plaats op een meter of twee voor de tribune en meestal staan de spelers ook nog eens keurig op een rijtje. Het verhaal is leuk genoeg en Sofie Declair maakt van haar legioen poppenstemmen een festijn, maar de toeschouwer zoekt soms naar iets wat interessant is om naar te kijken.

Misschien liet de tekst de makers toch iets te weinig ruimte. Wrens scenario is een ingewikkelde knoedel. Petit en Declair steken al hun tijd in het vertellen van het verhaal. Creatieve zijsprongen

SOFIE DECLEIRS POPPENSTEMMEN ZIJN EEN FESTIJN

zijn zeldzaam, maar wel geslaagd. Bijvoorbeeld als een van de poppen, die op het randje van een zenuwinzinking wankelt, in gesprek raakt met Declair, die zijn stem inspreekt. „Wie zijt gij?” „Ikke? Ik ben u.”

► Marthaltentatief, *Frie Frie en Zuidpool* spelen „Beau Geste”. Gezien op 12/7 in Antwerpen, Nieuwbouw Vibro Welfsels, Schijnpoortweg, Merksem. Daar nog tot 12/8, van woensdag t/m zaterdag. Er zijn nog tickets beschikbaar (03-202.91.50).
► www.zwa.be

Twee acteurs en een legioen poppen bevolken „Beau Geste”.
© Koen Broos